

[Kulturministeren]

tid – i det omfang der ikke er disponeret over ophavsretten på anden måde – i første række vil komme børnebørn og oldebørn til gode. Imidlertid er det muligt for rettighedshaveren at disponere over sin ophavsret i levende live eksempelvis ved at overdrage en ophavsret til et litterært værk til et forlag. Forlaget har en betydelig interesse i at kunne være sikker på at have eneretten i så lang en periode som muligt. Den længere beskyttelsesperiode muliggør en mere sikker kontrahering for erhververen af ophavsretten, hvilket forøger værkets markedsværdi for ophavsmanden.

Det må erkendes, at direktivet vil kunne medføre øgede vanskeligheder med hensyn til at finde frem til arvinger efter afdøde kunstnere. Det må imidlertid her tages i betragtning, at der blandt storforbrugerne af ophavsretligt beskyttet materiale som f.eks. forlag og radiofonier samt i de af rettighedshaverne oprettede forvaltningsselskaber er oparbejdet stor erfaring med hensyn til at løse sådanne problemer.

Supplerende svar på skriftligt besvaret spørgsmål:**Ad spm. nr. S 853**

Fra kirkeministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Hanne Thanning Jacobsen (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 10635, var sålydende:

Til *kirkeministeren* (14/5 93) af:

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

»Vil ministeren gøre rede for Det Danske Bibelselskabs og Det Kongelige Vajsenhusets Forlags økonomi både i almindelighed og specielt, hvad angår

- størrelsen af deres indkomster, for så vidt disse kommer fra kirkekasserne, dvs. fra kirkeskatteyderne,
- administrationsudgifter og kalkulationsprincipper, såvel generelt som for de vigtigste publikationers vedkommende,
- det overskud, der tilfalder Det Kongelige Vajsenhus' drift,
- publikationsvirksomhedens bidrag til Det Danske Bibelselskabs almene virke og
- den eventuelle økonomiske og administrati-

ve forbindelse mellem Vajsenhusets Forlag og Bibelselskabet?»

Supplerende svar (11/8 93):

Kirkeministeren (A. O. Andersen):

I tilslutning til mit svar af 25. maj 1993 angående Det Kongelige Vajsenhus' og Det Danske Bibelselskabs Forlags økonomi kan jeg oplyse, at jeg fra de to institutioner har modtaget redegørelser af henholdsvis 30. juni og 12. juli 1993 vedrørende de omhandlede forhold.

Redegørelserne, som jeg kan henholde mig til, vedlægges i kopi. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1272

Til *boligministeren* (2/8 93) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren garantere, at det hverken formelt eller reelt strider mod EF's regler, at nogle realkreditinstitutter i forbindelse med genindførelsen af den solidariske hæftelse medtager en del af den solidariske hæftelse ved opgørelse af institutternes egenkapital?»

Begrundelse

De overgangsregler og dispensationer, Danmark har fået i forbindelse med direktiverne om egenkapitalens opgørelse, blev givet til Danmark for det første, fordi de danske institutter, som var foreningsejede og havde den solidariske hæftelse, var noget særegent for Danmark. Det blev derfor ikke anset for at være konkurrenceforvridende, fordi det beløb, der kunne medtages i egenkapitalen, blev fastlåst til det beløb, der ved ordningens begyndelse var indregnet, da det gjaldt. Derfor den eksisterende låneportefølje. Det var også begrundelsen for, at institutterne ophørte med at udstede nye obligationsserier med solidarisk hæftelse, idet denne solidariske hæftelse ikke længere ville give anledning til overdækning i forbindelse med egenkapitalopgørelsen.

Svar (9/8 93):

Boligministeren (Kofod-Svendsen):

Det fremgår af artikel 4a i ændringsdirektivet (92/16/EØF) til egenkapitaldirektivet, at adgangen til at indregne solidarisk hæftelse alene er begrænset af den kernekapital, instituttet har på tidspunktet for omdannelsen.